

De politikere, der hævder, at tallene ikke gør indtryk, taler mod bedre viden.

KENNETH THUE NIELSEN OG PETER MOSE
I dagens kronik

JP har seks udsendte medarbejdere til OL i Beijing 2008 – alle seks er mænd. Hvorfor er dygtige kvinder ikke en del af flokken?

KIRSTEN ANDERSEN
Byvangen 42, Horsens

Magtmisbrug

Af Villy Søvnald, formand for SF

SOMMERENS forkætrede EU-direktiv og den deraf afledte EF-domstolsafgørelse har givet den danske regering en lille tamil-sag på halsen. Selv nok så meget spin skal ikke have lov at skygge for det faktum, at regeringen groft har tilsidesat danske statsborgeres krav på oplysning om deres muligheder for familiesammenføring.

Går den, så går den. Dette synes at være logikken hos skiftende ministre og embedsmænd i Integrationsministeriet og i det, der nu så smukt hedder Udlændingsservice. Manglende oplysninger om danske statsborgeres muligheder for at blive familiesammenført med deres nærmeste er blevet aktivt brugt for at holde antallet af familiesammenføringer nede.

Det er efter alt at dømmesket med Dansk Folkeparti og regeringspartierne aktive vidende. Og taget med bukserne nede får VKO pludselig travlt med at pege på alt muligt andet som kilde til problemet og dermed flytte fokus fra det centrale: Nemlig, at man bevidst har holdt danske statsborgere i uvished om deres rettigheder og muligheder – med det ene formål at holde mennesker ude af Danmark.

Sejr for borgerne

EF-domstolen var før i tiden ikke så voldsomt optaget af EU-borgernes rettigheder. Det er derfor en sejr for borgerne i EU, at domstolen nu reagerer. Men i virkeligheden handler denne sag ikke så meget om hverken domstolen, dens afgørelse, det direktiv, den afgørelse hviler på, eller om holdninger til en restriktiv udlændingepolitik. Sagens kerne er derimod, om vi som danske statsborgere

Integrationsminister Birthe Rønn Hornbech gav mangelfuld oplysning om danske statsborgeres muligheder for familiesammenføring. Foto: Bo Svane

re kan være tjent med, at vi har en regering (med støtteparti) og et embedsværk, som bevidst har en forvaltningspraksis, der af politiske grunde og i strid med danske forpligtelser tilsidesætter danske statsborgeres legitime krav på ordentlig vejledning og information om rettigheder og muligheder.

Jeg mener det ikke. At der er et bredt både folkeligt og parlamentarisk flertal for en stærkt begrænset tilstrømning af udlændinge til Danmark er uomtvisteligt. Det har SF i lang tid anerkendt og har derfor heller ikke opstillet ultimative krav om, at de skulle ændres efter et regeringsskifte.

System for mennesker

Men uanset om man er enig eller uenig i indholdet af dansk udlændingepolitik, bør der ikke kunne rejses tvivl om, at danske statsborgere naturligvis skal kunne henvende sig til danske myndigheder og få retvisende og fyldestgørende råd og vejledning om personens rettigheder og muligheder. Alt andet er magtmisbrug.

Om hjernens gåde

Af Jens Wested,
Tvedvangen 50, Herlev

7/8 BRAGTE KulturWeekend en anmeldelse af en canadisk psykolog og neurologisk bog om hjernen og det åndelige. Artiklen demonstrerer med sine talrige fejl, hvorledes verdens seneste overfyldning med informationer giver sig udslag i forskernes fagidioti, eftersom kun et fåtal orker at bevæge sig uden for eget fagområde.

Hvad angår sammenhængen mellem sjæl og legeme findes der ingen mystik, ud over hvad man i forvejen kender fra naturkræfter som elektricitet, kvantefysik, magnetisme, mekanik, strålebeskrivelser, bølger osv., som alle simpelthen er manifestationer af sammenhænge, der ikke kræver en "dybere" indsigt ud over den systematisering, som benyttes i mere eller mindre vidtgående matematiske beskrivelser.

Opfatter vi nemlig bevidstheden som en naturkraft på linje med ovenstående, er en forklaring på bevidstheden blot en beskrivelse af sammenhængen mellem bevidsthed og kroppens funktioner – uanset at denne sammenhæng er overordentlig kompliceret og derfor umulig at trænge til bunds i. På trods heraf synes bevidstheden at være en kraft på linje med andre naturkræfter.

Der synes derfor ikke at være noget argument for, at de åndelige fænomener skulle være at lokalisere nogetsteds i organismen, således som navnlig oldtidens filosofi har hævdet.

Moderne påstande om, at det åndelige ikke kan iagttages, er ubegrundede, eftersom mange af netop disse iagttagelser er kendt hos psykiatere og psykologer, ganske som elektricitetens natur delvis kan beskrives med reference til udvalgte elektroniske apparater.

KORT SAGT

Folkestyret er afskaffet

Er det mon tilladt at spørge, hvilken styreform Danmark er gået over til? En hær af EU-eksperter har i den sidste tid forsikret os om, at EF-domstolen altid vil kunne underkende den lovgivning, som vort demokratiske valgte folketing har vedtaget, samt at grundloven ikke mere gælder, når domstolen mener noget andet. Endelig får man det indtryk, at vore traktatforbehold fra 1993 var latterlig camouflage for at fremlokke et ja til det, som vi allerede havde stemt nej til, og at de heller ikke er det papir værd, som de er skrevet på. Heraf har jeg svært ved at konkludere andet, end at vort folkestyre/demokrati er afskaffet, men jeg vil hjertens gerne overbevise om noget andet.

Bodil Röhme
Vesterled 43, Odder

Skal vi melde os ud af EU?

Når man læser indlægget i JP 7/8 af Herluf Hansen under overskriften "Pragtværk eller makværk?", hvori Herluf Hansen bl.a. korrekter Ralf Pittelkow, er der kun én konklusion mulig. Herluf Hansen fortæller os følgende: »Hvis et stort flertal i den danske befolkning ønsker den stramme udlændingepolitik fastholdt, så er vi nødt til at melde os ud af EU.« Det lyder ikke særligt diplomatisk, men er dette rigtigt forstået, Herluf Hansen?

Kjeld Krageskov
Klosterbanken 18, Slagelse

Herluf igen, igen

Bliver Herluf Hansen (JP 7/8) da aldrig træt af at skulle belære de dumme danskere, der har en anden mening end han selv? Tilsyneladende ikke. Tværtimod får den mere og mere med haglsprederen. Et utråtteligt tægehorn for de kulturradikale og Ny Arrogance.

Leif Mogensen
Ådalen 16, Hadsten

Fjern al moms på menneskelig føde

Danskerne plukkes som bekendt fortsat af alverdens vilde skatter. Man må jo beskytte sammenhængskraften i samfundet, hedder det. I takt med fødevarerprisernes (globale) himmelflugt kunne regeringen passende, og endeligt, fjerne al moms på menneskelig føde. Ingen samfundsskat er så asocial og skævvridende som netop madmomsen, som – stadig stigende – rammer svage og dårligt lønede danskere forholdsvis hårdere. Fogh kunne sætte endnu et langt søm i Socialdemokratiets kiste. Hvad holder dog VKO tilbage?

Casper Lykkegaard Købke
88, Gurney Drive 10250 Penang, Malaysia

Skriv til os på debat@jp.dk

De er velkommen til at sende et læserbrev til Morgenavisen Jyllands-Posten. Vi bringer kun indlæg alene sendt til JP og beder Dem skrive: "Kun for JP". Breve sendes til: Debatredaktionen, Jyllands-Posten, Grøndalsvej 3, 8260 Viby J. Se også www.jp.dk

Kendte ansigter får ikke flere stemmer

Valgkredsreformen gav ikke top 10-stemmeslugerne i dansk politik flere personlige stemmer ved valget i 2007.

Kendis-effekten udeblev, og amerikaniseringen slog ikke igennem. Danskerne lader sig ikke dupere, skriver dagens kronikører.

JP-KRONIK DEN 9. AUGUST 2008

Af Kenneth Thue Nielsen cand. scient. pol., valgexpert

og Peter Mose journalist, medforfatter til "Handbog for Statsministre"

Det må være med en vis bæven, at Venstres bilagsramte kronprins, Lars Løkke Rasmussen, afventer, hvor mange personlige stemmer han vil få til næste valg. Sidst gik det ikke specielt godt.

Han røg helt ud af top 10 over Danmarks stemmeslugere og blev overhalet af den populære partifælle Søren Gade, der også nævnes som eventuel førstemand i Venstre.

Fortsætter den nedadgående formkurve ved næste valg for Foghs mulige afløser, vil der givet blive sat yderligere spørgsmålstegn ved hans etter-potentiale. Finansministeren har siden Venstres gennembrudsvalg i 2001 taget en ordentlig tur med yoyo'en – op og ned. For syv år siden fik han cirka 22.500

personlige stemmer. I 2005 steg han til over 29.000 og en plads som den 4. mest populære politiker herhjemme. Men i 2007 måtte han nøjes med godt 21.000 kryds. Klart overgået af partikollegaen Søren Gade, som hjemtog næsten 24.000.

De personlige stemmetal giver et billede af styrkeforholdet blandt formandskandidaterne, specielt i de partier der står over for et snarligt generationsskifte i toppen. De politikere, der hævder, at tallene ikke gør indtryk, taler mod bedre viden.

Det var for eksempel i 2001 en ordentlig strej i regningen for Poul Nyrup Rasmussen, at han ikke blot tabte regeringsmagten til Fogh. Statsministeren måtte tilmed sluge den ydmygelse, at Svend Auken fik dobbelt så mange personlige stemmer.

Men de personlige stemmetal siger også noget om, hvor stærkt kendis-effekten har bidt sig fast i danskerne. Vælgerne lader sig ikke sådan imponere af kendisser, når først de står i stemmeboksen. Opkomlinge får ikke meget foræret.

Velkendt er det, at hverken den tidligere DR-studievært Paula Larrain eller den kendte erhvervsmand Lars Kolind kunne skyde en genvej ind i Folketinget, da det kom til stykket. Kun Røde Kors-manden Jørgen Poulsen slap – for en stund – gennem nåleøjet. Der er altså stadig plads til hårdt arbejdende menige politikere, som kæmper i slud og regn i dansk politik.

Mere overraskende er det, at de topolitikere, vi hver dag ser på tv, ikke sluger en stadig kraftigere bid af den samlede stemme-kage – i hvert fald ikke i nærværdigt omfang. Det var ellers ventet (og af nogen: frygtet), at den nye valgkredsreform, der fik sin premiere ved valget i november 2007, ville øge afstanden mellem den absolutte top og de mere ukendte partisolddater. Reformen betød nemlig, at kendis-kandidaterne fik mulighed for at boltre sig over for endnu flere vælgere. Nu blev stemmesedlerne længere, og de 17 gamle amts- og storkredse gik ned til 10 storkredse. Dermed blev de geografiske områder, som den enkelte

politiker kunne føre valgkamp i og selv fiske stemmer fra, betydeligt større.

Der var altså meget på spil. Hvem husker ikke den ballade, det gav den radikale Morten Helveg, da han i 1998 sendte partifællen Bjørn Elmquist ud i det politiske mørke efter en mindre pæn valgkamp. Flere kritiserede Helveg for at have overtrådt de uskrevne regler ved at gå på strandhugst uden for sit eget område og på den måde hente lige akkurat personlige stemmer nok til at slå Elmquist.

Men blev der rykket op og ned på det hele med valget i 2007? Nej, en krise for folkestyret blev det i hvert fald ikke til. Halvdelen af danskerne stemmer stadig personligt – som de har gjort gennem en menneskealder, hverken mere eller mindre. En gennemgang af de seneste 30 års valgresultater viser stor stabilitet og dømmet stort set dødt løb mellem de vælgere, der sætter kryds ud for en bestemt kandidat, og de, der nøjes med at stemme på et parti.

Men nok så interessant er det, at de 10 mest stemmeslugende politikere – med Fogh i spidsen, Helle Thorning-

Schmidt som nummer to og Pia Kjaersgaard på tredjepladsen – måtte nøjes med 9,9 pct. af stemmerne. Man kunne næsten tilføje: igen.

Ganske vist er det en svag stigning for top 10 sammenlignet med valget i 2005. Men faktum er, at superkandidaterne de seneste fem valg – altså siden 1994 – ikke har kunnet snuppe mere end mellem 9,0 og ovennævnte 9,9 af alle de afgivne stemmer. Eller i runde tal: Hver femte personlige stemme herhjemme.

Konklusion: Frygten for en markant kendis-effekt i dansk politik kan foreløbig aflæses. Realiteten er, at kun 28.000 flere vælgere end to år tidligere valgte at stemme på en top-10-kandidat. Valgkredsreformen gav i langt højere grad vælgerne mulighed for at stemme på en kendis-kandidat. Det tilbud har vælgerne som helhed ikke taget i mod.

Den meget omtalte reform, som stod sin prøve ved folketingsvalget sidste år, har altså ikke ændret nævneværdigt ved den samlede mængde personlige stemmer. Og altså heller ikke sendt de mest prominente kandidater op i Champions League på bekostning af

de øvrige og måske lidt mere anonyme 165 folketingsmedlemmer, der også vælges i Danmark.

Der tales ved hvert folketingsvalg med stigende intensitet om, at valgkampene bliver mere og mere personfiskerede og amerikansk inspirerede. Det er da også tydeligt, at de teknikker og metoder for kampagnevirksomhed, taleskrivning og spin, som løbende anvendes under og mellem valg i Danmark, finder stærk inspiration i såvel USA som England. Men tankevækkende er det, at halvdelen af vælgerne stadig stemmer på partier og den anden halvdel på personer.

Alligevel kan man aflæse nogle interessante tendenser: Socialdemokraterne har sat sig tungt på listen over Danmarks mest populære politikere. Fire eller fem af kandidaterne på top 10-listen er således socialdemokrater – valgt efter valg. Så på trods af historisk dårlige valgresultater for S er det alligevel lykkedes partiet at bevare kandidater med en meget bred appel blandt vælgerkorpsen.

Et nærmere kig på de personlige stemmetal viser ligeledes, at Pia Kjaers-

gaard løbende cementerer og udbygger sin position som en af Danmarks suverænt største stemmeslugere. Siden 1998 er hendes personlige stemmetal steget markant valg efter valg. Fra 26.640 personlige stemmer i 1998 til 47.611 personlige stemmer i 2007. Det er en fremgang, som ingen anden fra den hjemlige politiske superliga kan matche.

Mens Fogh siden 2001 hver gang har opnået meget flotte personlige stemmetal, kniber det med at finde andre V-kandidater, som også suger mange personlige stemmer hjem. Fogh er i særklasse Venstres – og regeringens – bedste kort, om end statsministerposten slider på ham. Ved valget i 2001 fik han over 70.000 personlige stemmer, i 2007 faldt det til cirka 59.000. Men trods svingningen er der stadig langt op for Lars Løkke Rasmussen. Han kan dog troste sig med, at også Fogh befandt sig uden for stemmeslugernes top 10 i 1998, inden Uffe Ellemann-Jensen overlod formandsposten til ham.

Kronprinsen kan håbe, at det samme personlige vælgerskred kommer ham i møde, hvis Fogh får en international toppost og overlader lederposten til ham.

Også de konservative står over for et generationsskifte. Begge partiets kronprinsesser er markante stemmeslugere. Men Lene Espersen har ikke alene overhalet Connie Hedegaard, men også Bendt Bendtsen, der har måttet se 10.000 personlige stemmer sive væk fra sig, siden VK-regeringen kom til magten.

Allerede i 2005 fik Lene Espersen stort set lige så mange personlige stemmer som formanden, men i 2007 gav hun ham baghjul. Det samme skete i forhold til Connie Hedegaard. I 2005 var der under 100 stemmers forskel på kronprinsessernes personlige stemmetal. Der skulle målfoto til. Men ved valget i 2007 gik Lene Espersen frem og blev den politiker med 6. flest personlige stemmer herhjemme, mens Connie Hedegaard gik tilbage og måtte se sig selv på en 11. plads.

Med andre ord: Lene Espersen er gået i udbrud som den p.t. mest oplagte afløser for Bendt Bendtsen.

16.000 kr.

JP-grafik: AGNETE HOLK

Dyrere medicin

Af Lene Witte,
direktør, Gigtforeningen

DET ER BLEVET dyrere at gå på apoteket. Det ved mange mennesker med gigt.

Baggrunden er nye tilskudsgrænser til medicin, der i stilhed blev indført fra 1/5. Før 1/5 var tilskudsgrænsen et medicinkøb på 445 kr. Alt derover fik man 50 pct. eller mere tilskud til.

Nu er der intet tilskud, før man har købt for 800 kr. medicin. Beregninger viser, at det koster op til 260 kr. ekstra om året for mennesker, der køber medicin.

I alt skal medicinforbrugerne betale over 300 mio. kr. mere for medicinen hvert år gennem de højere priser. Pengene skal bruges til liv-

moderhalsvacciner til unge piger, så de ikke får kræft.

Det er forkert at sende regningen for en behandling – som er nødvendig og vigtig – over til landets syge. Det er en ekstra skat, som kun de syge skal betale. Hvorfor skal de raske ikke være med til at betale for vaccine til de unge piger?

Vi har i Gigtforeningen foretaget en undersøgelse blandt 920 medlemmer af omkostningerne ved at have gigt. Den viste, at man i gennemsnit brugte mere end 16.000 kr. om året på sin sygdom – udgifter til transport, medicin, hjælpemidler og andet.

De nye medicinregler rammer en udsat gruppe, der i forvejen er hårdt spændt for.

Et fundament i forskning

Af Jannik Schack Linnemann,
forskningspolitisk chef i Dansk Erhverv,
Børsen, København K

LEKTOR OG dr. phil. Hans Hauge retter (JP 6/8) sin spidse pen mod mit indlæg om, at danske universitets-studerende bør undervises mere, så de kan få en bedre kandidatuddannelse og erhvervslivet flere kloge hoveder.

Hauge fremturer med, at jeg som repræsentant for Dansk Erhverv ikke kerer mig om humanisterne.

At Hauge ikke er vidende om, at Dansk Erhverv er den erhvervsorganisation, der har talt humanisternes sag mest de senere år, er kun beklageligt. Hvad værre er: Hauges vi-

denskabs- og dannesesideal synes helt ude af trit med de læringsformer, som vi skal grunde et videnssamfund på.

Hauge slår til lyd for, at de studerende bør overlades til endnu flere selvstudier og konstanter nøgtert og uden moralske anføgtelser, at »de fleste forskere desperat [søger] forskningsmidler for at undgå undervisning.«

Hauges opstod er forhabentlig kun dækkende for et meget lille reservat af samspilsramte universitetsansatte.

For forskere er det ikke. Rigtige forskere baseres deres forskning på mange kilder, heriblandt undervisning, og har som kerneopgave, at studierne funderes i forskning.

